

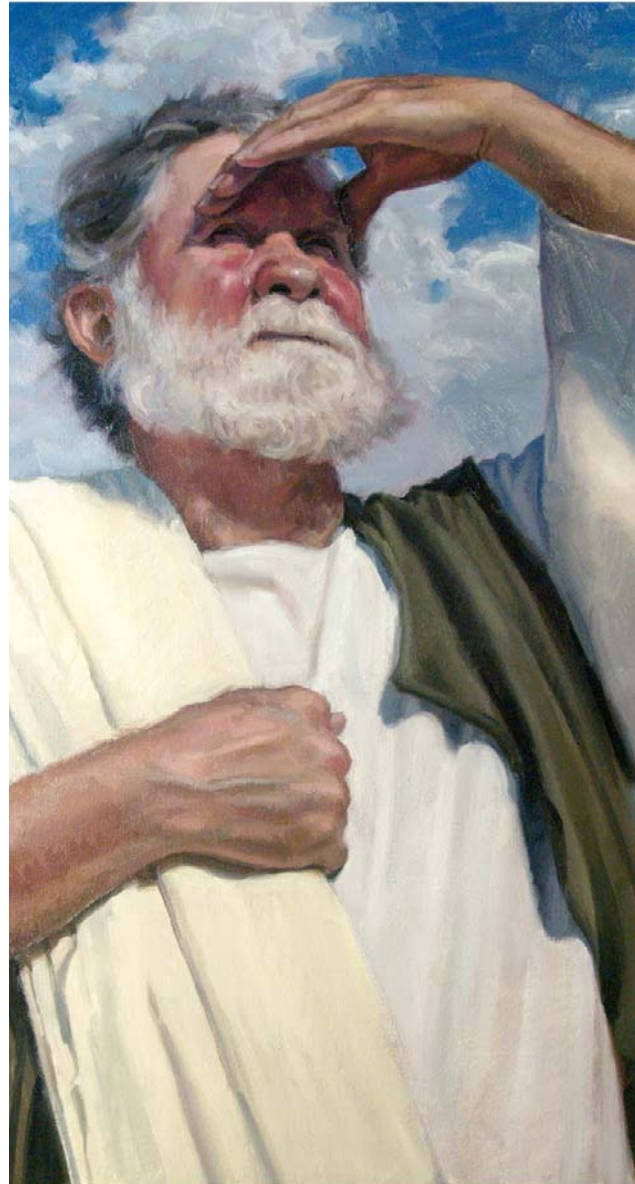
THIÊN CHÚA AO ƯỚC CON NGƯỜI

Tất cả mọi tôn giáo lớn đều cho thấy con người đi tìm kiếm để tôn thờ một Đấng cao siêu hoặc thần thánh. Tuy nhiên nơi Thiên Chúa Giáo chúng ta được dạy ngược lại: chính Thiên Chúa đi tìm kiếm và ao ước con người, hơn là con người ao ước và đi tìm kiếm Ngài. Nếu không phải thế tại sao tôi hiện hữu?

Thiên Chúa đam mê con người đến nỗi đã sinh ra con người giống hình ảnh của mình, đeo đuổi, tìm kiếm, nhập thể, chịu chết để cứu chuộc, và còn lập phép Thánh Thể để ở gần con người đến tận thế.

Để nói lên điều này, tiên tri Hô-sê đã ví Thiên Chúa như một chàng thanh niên si mê tình nhân của mình: *"Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc để cùng nó thổ lộ tâm tình."* (2:16). Và trong sách Diễm Ca: *"Tôi thuộc trọn về người tôi yêu, cho lòng chàng cháy rực lửa ước muốn."* (7:11)

Lòng đam mê của Thiên Chúa cho con người không bao giờ nguội đi, không bao giờ mệt mỏi và lạ lùng thay không bao giờ bị dập tắt vì sự phản bội của con người. Điều đó được thể hiện qua hình ảnh Thiên Chúa đi tìm Adong (Sáng Thế 3:9) và

hình ảnh người cha nhân hậu (Lc 15:20).

Thiên Chúa luôn chủ động đi bước trước dù Adong lẩn trốn vì thấy mình dơ bẩn. Người cha ngày ngày ra đường mong ngóng con về. Thiên Chúa không bỏ mặc ta sống trong cô đơn hoặc khi ta đi hoang hoặc sa ngã.

Suy tư về điều này, cha Thomas Merton viết: *"Thiên Chúa đi tìm hình ảnh của chính Ngài trong đáy sâu tâm hồn chúng ta."* Quả thật, *"Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh mình, Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh Thiên Chúa."* (St. 1:27) Con người dù có bỏ đi nhưng hình ảnh của Thiên Chúa vẫn mãi mãi trong lòng con người và Ngài sẽ kiên nhẫn đi tìm.

Chính vì Thiên Chúa đã cư ngụ trong lòng con người nên nhà thần bí Ruysbroc ở thế kỷ 14 đã viết: *"Thiên Chúa là Đấng chủ động đi tìm chúng ta từ bên trong ra ngoài."* Như thế, Ngài gần chúng ta hơn cả chính chúng ta gần mình. Tiên tri Isaia viết rằng: *"Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ. Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui."* (50:4-5)

Khi cầu nguyện, mặc dù chúng ta chọn giờ thuận tiện và nơi chốn thích hợp, nhưng thật ra Thiên Chúa đã chờ sẵn từ trước, và chính Ngài đã đặt sự ao ước cầu nguyện trong lòng ta. Thiên Chúa chờ đợi và chủ động sự gặp gỡ này, và theo Isaia, chính Ngài đã mở tai để tôi

có thể lắng nghe Ngài.

Con cái có thể quên mẹ nhưng, *"có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ. Hãy xem, Ta đã ghi khắc người trong lòng bàn tay Ta."* (Is 49:15-16). Đó là cách Thiên Chúa yêu thương và ao ước chúng ta.

Thánh nữ Mechtilde von Magdeburg đã có lần than thở với Chúa:

*Lạy Chúa là tình nhân của con,
là ao ước của con,
là dòng suối mát cuộc đời con,
là mặt trời của con.*

Con là hình ảnh trong gương của Chúa.

Thiên Chúa đáp lại:

*Bản chất của Cha làm cho
Cha yêu con
Vì Cha chính là tình yêu.
Lòng ao ước của Cha cho con
làm Cha yêu con say đắm.
Cha khao khát được con
yêu Cha nồng nàn.
Chính sự vĩnh cửu nơi Cha
làm cho Cha yêu con mãi mãi
vì Cha không bao giờ cùng tận.*